

Izjava vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošljejo uredništvu lista. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stjepan Godina. Lastnik: konsorcijski list „Edinost“. — Tak imenoma „Edinost“, vplivane zadrage z omejenim poslovanjem v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31-20
Za pol leta 15-60
Za tri mesece 7-80
za nedeljsko izdajo za celo leto 6-20
za pol leta 3-60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 8 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašje se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglašje trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglašje denarnih zavodov mm po 20 vin. Oglašje v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljnja vrsta 2.—

Mali oglašji po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašje sprejema inseratni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačilo se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

Politični položaj.

(Od našega posebnega poročevalca).

Dunaj, 6. oktobra.

Včeraj popoldne se je vršil oni toliko pričakovani pogovor Poljakov z ministrskim predsednikom dr. Seidlerjem, s katerim se je čelo uro prej dogovarjal minister za Galicijo pl. Iwardowski; z njim je bil tudi oddelni predstojnik pl. Lehne. — Za Poljake so došli: za konservativce baron dr. Goetz, za demokrate Zeleniewski, za Vsepoljake dr. Glabinski, za poljsko ljudsko stranko dvorni svetnik Kendzior, za socialne demokrate Daszyński.

Danes izdava oficijalna poročila poljska potrjujejo do pike vse, kar je čitateljem „Edinosti“ že v naprej znano o predmetu in obsegu teh važnih pogajanj, namreč da gre v prvi vrsti za denar, za veliko denarja, ki naj ga da vlada Poljakom za vojne davkatve in rekvizicije. Dr. Seidler jim je povedal, da je vlada pripravljena vsi Poljakom v teh opravilih zahtevati; opozarjal je le na tehniške težave, ki se pojavljajo po določilih vojnopolitičnega zakona in ki morajo iti po instancah do končne rešitve. Tudi se niso končala pogajanja z ogrsko vlado o delitvi takih bremen. — Velik del pogovorov se je ukval o obnovitvi dežele in o povračilu vojnih škod. — Prišlo so v razgovor tudi nekatere politične zahteve. — V vseh teh vprašanjih je izjavil dr. Seidler, da jih vlada načeloma ne odklanja in da je pogajanje mogoče. Ker pa morajo razna vprašanja priti prej v obravnavo v razna resortna ministristva, je bila seja pretrgana in se bo nadaljevala 10. t. m. ob 4 pop.

Imenovanje predsedstva „Koia Poljskego“ (ki so zdaj načelniki posamičnih strank) bo do tje razpravljalo tudi z zunanjim ministrom grofom Czerninom (o zadevah, ki se tičejo kongresne Poljske) in z višjim vojnim poveljstvom (v zadevi legijonarjev).

Včeraj je povabil dr. Seidler k sebi zastopnika češkega katoliško-narodnega kluba Jos. Kadlčaka (mesto odsotnega načelnika dr. Hrabana) in razpravljal z njim o političnih, gospodarskih in socialnih vprašanjih, s posebnim ozirom na češke razmere. — Da bi ti poslanci šli za lepimi besedami sedanjega ministra, predsednika, o tem ni treba zgubljati besedi; oni ne bodo rušili slove v „Č.S.“, dokler ne gre za načelne razlike med njimi in ostalimi češkimi strankami. — Dne 3. t. m. je imel ta klub sejo, v kateri je zopet potrdil, da stoji trdno na stališču državnopravne izjave z dne 30. maja t. l. in da zvesto ostane v „Češkem Svazu“.

O jugoslovanskem klubu pišejo danes listi (po Češki korespondenci), da bo glasoval proti proračunu in tudi v vseh drugih zadevah opozicijsko postopal. Ta dostavek ne odgovarja resnici. Jugoslovanski klub bo glasoval, kakor doslej, za vse predloge in zakone, ki so namenjene v blagor ljudstva.

Ker imajo razmere v kongresni Poljski tudi vpliv na našo notranjo politiko, sporočam: Regentni svet v Varšavi je že določil; imenovani bodo nadškof Kakowski, knez Lobomirski in grof Josip Ostrowski. — Ministri pa bodo: knez Aleksander Lubiecki, grof Ronikier Lempicki, Ljudevik Gorski, profesorji Mikolowski, Pomorski, Kowalski, Purczewski in general Rostworowski. — Tudi je že izšla naredba, ki ureja šolstvo. Upravo oskrbuje prehodna komisija, toda take upravne zadeve, ki se dotikajo važnih vojskih interesov, more odrediti tudi c. in kr. vojaška uprava. — Uradni list je že objavil predpise o ljudskem šolstvu, ki jih je sklenil bivši državni svet.

Prihodnji torek 9. t. m. ob 2 pop. bo seja prostovoljnega združenja časnika; razpravljala bo o pravnem položaju časnikarjev in o reziorni tiskovnega zakona.

Češki državnopravni klub je poslal predsedniku poslanske zbornice dr. Grossu pismo, ki ga opozarja, naj čim prej po-

stavi na dnevni red predloge o odpravi politične cenzure. Vsako zakasnenje spodkopava ugled zbornice. Tiskovna svoboda je temelj ustavnega življenja.

Nemška mesta na Češkem se oglašajo drugo za drugim z ostrimi izjavami proti češki državnopravni izjavi. Ne marajo češke države, v kateri bi imeli Nemci tudi popolno narodno avtonomijo. Boje se za svojo bodočnost v taki državi. — V isti sapi pa Nemci izrekajo narodno smrt obmejnim Slovincem v najbližji dobi, ostali Slovincem pa polagoma, kajti Nemci hočejo biti gospodarji Adrije, brez katere ne morejo živeti in se razvijati. — Oni dobro vedo, da ob Adriji ne bodo nikdar neomejeni gospodarji, dokler je zaledje slovensko. Zato je treba Slovence ponemčiti, da bo nemški most ob Adriji stal na trdnih in varnih temeljih. Slovenci pa smo jim v želodec in tam tudi ostanemo.

Zvezna armadna poročila. AVSTRIJSKO.

DUNAJ, 7. (Kor.) Uradno se razglša: 7. oktobra 1917.

Vzhodno bojišče. — Pri Seretu v Bukovini so napadli včeraj Rusi o močni topovski pripravi. Pri Sv. Onufriju so bili obdani z ognjem, pri Vaškovicu pa vrženi s protisunkom avstroogrskih in nemških čet.

Italijansko bojišče. — V odseku Sv. Gabrijela je delni sunki Italijanov, ki so bili brezuspešni. Na Costabelli so alpski oddelki privedli iz sovražnih jarkov 21 bersaglierjev.

Albanija. — Nič novega. Načelnik generalnega štaba.

NEMSKO.

BEROLIN, 7. (Kor.) Veliki glavni stan, 7. oktobra 1917.

Zapadno bojišče. — Vsed deževja in vetrov je bilo bojno delovanje pri vseh armadah neznao. V Flandriji močan motilni ogenj s posameznimi sridimi ognjenimi sunki na bojišču med Poelkapelle in Zandvoorde. Pred Verdunom je od časa do časa oživilo topovsko delovanje na vzhodnem bregu Moze. Poizvedovalni boji so tankaj in v več drugih odsekih izvajali mimogrede stopnjevanje obojestranskega ognja. Fotografski posnetki naših letalcev potrjujejo, da so povzročili naši bombni napadi na trdnjavo Diinkirchen močna opustošenja v več delih mesta, posebno pristanišču, skladiščih in na kolodvorju. S tem je bilo doseženo občutno oviranje angleškega dovoza.

Vzhodno bojišče. — Fronta pri Leopolda Bav.: Severovzhodno Rige, pri Dvinsk in ob Zbracu na več krajih živahni obojestranski topovski boj. Fronta nadvolivde Jozeja: V Burkovini so Rusi s pomočjo oklopnih avtomobilov napadli naše postojanke pri Sv. Onufriju in Vaškovicu. Sovražnik je bil obdit z ognjem in pregnan iz Vaškoveca s protisunkom nemških in avstrijskih čet. Napravili smo ujetnike. — Pri Mackensenovi armadi je ob dolgem Seretu in pri Tulceji oživilo bojno delovanje artiljerij.

BEROLIN, 7. (Kor.) Wolffov urad poročila: Veliki glavni stan, 7. oktobra 1917.

V Flandriji zvečer naraščajoč topovski boj med Langemarckom in Zonnebekom. Na drugih frontah nič bistvenega.

Prvi generalni kvartirni mojster: pl. Ludendorff.

TURSKO.

CARIGRAD, 6. (Kor.) Iz glavnega stana se poročila: Fronta ob Djalzi: Akcija sovražnega oddelka, obstoječega iz 5 eskadronov, ki je bil oblačen z artiljerijo, sino vdašili s topovskim ognjem že v kati.

DOGODKI NA MORJU.

BEROLIN, 6. (Kor.) Wolffov urad poročila: V severnem vodovju so potopili naša podvodna kila zopet 17.000 ton.

Ijale na svojo moško besedo, da je vseh šest udeležnikov pojedine popilo do pričetka boja šele tri steklenice. Po končanem dvoboju so oni štirje, katerim sta dvojnokita umrli v rokah, jokaje čakali jutra, in v resnici so bili še zelo bladi in čisto potrti, ko so naslednji dan prišli k preiskovalnemu sodniku, gospodu de Badiereu.

Kot ne bi bilo dovolj tega žalostnega dogodka, se je nadalje še pripravovalo, da je v istem času v spodnjem nadstropju zadela kap blagega, dobrega, vrliga odvetnika Bricheta. Pripravljalo se je, da je zvesti Colard zjutraj, ko je prišel v sobo svojega gospoda, našel Bricheta v sami srcaji mrtvega na tleh. Brez dvoma je Brichet čutil, da se mu bliža napad, in je hotel klicati na pomoč, skočil iz postelje. Nekateri, ki so povpraševali natančneje, so zagotavljali, da je imel ta drugi napad svoje posebne vzroke da je bil posledica pijanosti.

Kljub prizadevanju zvestega Colarda, da bi spomina svojega gospodarja obva-

SOVRAŽNA URADNA POROČILA. Rusko poročilo.

6. oktobra. — Severna fronta: V smeri Rige smo s pehotnim in topovskim ognjem odbili poizkuse manjših sovražnih oddelkov, da bi izvršili napade v okoliš Skopula severno ceste v Pskov in vzhodno Lvova. — Zapadna, jugovzhodna in romunska fronta: Pehotni streli in poizvedovalne akcije.

PETROGRAD, 6. (Kor.) Na kavlaški fronti so ruski poizvedovalci na nekem premetnem izvidu ujeli poveljnika nemškega letalstva v Crnem morju, groja Mierja.

Vesti iz Rusije.

POGAJANJA ZA SESTAVO KOALICIJSKE VLADE.

PETROGRAD, 6. (Kor.) Člani vlade so imeli z zastopniki demokratične konference, moskovskih industrijalcev in kadetov včeraj sejo, na kateri so vse tri skupine naznanile svoje pogoje za sestavo koalicijskega kabineta. Seja, ki je trajala do 1/2 zjutraj, se bo danes ob 1/2 popoldne zopet nadaljevala, da se izdela novo besedilo zagotovljenih dogovorov.

PETROGRAD, 6. (Kor.) Renterjev urad javlja: Člani vlade so se pod predsedstvom Kerenskega pogajali v petek od 5 popoldne do 3 zjutraj z moskovskimi industrijalci in delegati demokratične konference in kadetov. Dosežen je bil popoln sporazum glede sestave koalicijske vlade.

DEMOKRATIČNA KONFERENCA.

PETROGRAD, 6. (Kor.) Na zadnji seji demokratične konference je delegat Dan imenovan menševikov predlagal, da naj se izda poseben oklic na demokracije vsega sveta. Ta oklic konstatira najprej, da je Rusija prisiljena, da se bojuje na dveh frontah, namreč proti vnanjim in notranjim sovražnikom. Pred šestimi meseci, pravi dalje oklic, je oznanjala ruska demokracija potrebo miru brez aneksij in odškodnin na podlagi pravice samoodločevanja. Takrat je bil vojaški položaj Rusije razmeroma ugoden. Osrednje vlasti so hotele skleniti z Rusijo casten mir, a ta je odklonila misel posebnega miru z nemškimi imperijalizmom v nadi, da se bodo narodi obeh vlasti uprli in prisilili svoje vlade k splošnemu demokratičnemu miru. Do tega miru ni prišlo in od takrat se je vojaški položaj Rusije znatno poslabšal. Nemci izrabljajo desorganizacijo Rusije, prodirajo v deželo in ojačujejo s tem vojaško protirevolucijo. Oklic opozarja nato na vzemirajoče vesti, ki razburjajo ruski narod in ki pravijo, da nameravajo mednarodni krogi skleniti mir na stroške Rusije in napraviti medsebojnu klanj kulturnih narodov konec s posebnim mirom. Ruska demokracija, pravi oklic, se bo z vsemi svojimi močmi branila proti poplavi domovine s tujimi armadami in ne bo nikdar privolila, da se ji odvzamejo njena ozemlja ali njena neodvisnost. Toda stvar obrambe revolucionarne Rusije je tudi stvar vsake druge demokracije sveta. Potlačanje ruske revolucije bi pomenilo mir na stroške oropanja kake vojaške države in svetu bi grozile nove revanše in nova oboževanja. Zato pozivljajo demokratična konference, podpirajoč idejo mednarodne socialistične konference, vse demokracije sveta, naj podpirajo mirovna stremjenja ruske vlade. Potem ko se je predsedstvo konference posvetovalo o oklicu, je podalo sledečo izjavo: Demokratična konference potrjuje trdno voljo vse ruske demokracije, da se hoče bojevati za uresničenje miru brez aneksij in odškodnin in izraža željo, da se izrazi ta volja v manifestu, ki naj ga sestavi predsedstvo, obstoječe iz zastopnikov vseh na konferenci udeleženi strank. Ta predlog je bil sprejet z živahnimi klici »Živel mednarodni mir!« z vsemi proti enemu glasu. Prva seja predparlamenta se bo vršila danes v magistratni dvorani.

Uporji vojakov.

PETROGRAD, 6. (Kor.) Glasom brzojavke iz Gomela (gubernija Mohilev) tamaroval tega madeža, se je vendar raznesla resnica po mestu. Vse je govorilo, da je stari služabnik našel Bricheta mrtvega med velikim številom izpraznjenih steklenic. Po hišniku seveda veliko prepozno poklicani doktor Gardie da je le še mogel ugotoviti smrt, ki je nastopila vsled prekomerno zaužite pijače.

Tako so se razširjale vesti o dogodkih v Brichetovi palači. In drugače tudi ni moglo biti. Kar se tiče de Lozerila in Fouquierja, je bilo popolnoma umljivo, da sta se preboda drug drugega, glede Bricheta pa je skrbel Colard, da je občinstvo verjelo vso o Brichetovi smrti vsled kapi, ki ga je zadela zaradi pijančevanja.

Ko je hipoma učinkujoči strup ugonobil Bricheta, je Colard nemudoma slekel truplo, da se je moralo misliti, da je smrt dohitela starca, ravno ko je zastupil posteljo. Colard se je nato sam povajal po nedotaknjeni postelji, da bi bilo videti, kot da je Brichet vse do onega usodnega trenutka ležal na njej.

kaj 8000 vojakov ni hotelo oditi na fronto. Poizkušali so izzvati nemire. Ko so jih kozaki in dragonci obkolili, so kapitulirali.

Volitve na Finskem.

HELSINGFORS, 6. (Kor.) Rezultat delazoborskih volitev koncem drugega dne je sledeči: socialisti 45%, meščanske stranke 55% glasov.

Stavka železničarjev v moskovskem okraju.

PETROGRAD, 6. (Kor.) Železničarji moskovskega okraja so sklenili stavko. Na fronto vodeče proge niso prizadete.

PETROGRAD, 6. (Kor.) Ob 6 zvečer je Kerenski naznanil odboru železničarske zveze, da bošte dve zahtevi sprejeti in prosil obenem, naj se sklep glede stavke prekliče.

Stavka v papirnicah.

PETROGRAD, 6. (Kor.) Delavci vseh papirnic so pričeli stavkati. Ako bo trajala stavka dalje časa, groze pravočasnemu sklicanju ustavodajne skupščine resne težkoče radi pomanjkanja papirja v tovarnah, pri katerih so naročene glasovnice.

Židovski kongres.

STOCKHOLM, 8. (Kor.) Priprave za židovski kongres v Rusiji so se že pričele. Kongres bo formuliral zahteve židov, ki se predlože ustavodajni skupščini in mirovnemu kongresu.

K imenovanju Jajremova za poslanika v Švici.

BERN, 6. (Kor.) Nasproti raznim poročilom listov, ki so spravljali imenovanje Jajremova za ruskega poslanika v Bernu v zvezo s predstoječimi mirovnimi pogajanj, naznanja Jajremov potom ruskega tiskovnega urada, da ni čisto nobenega vzroka, da bi se spravljali njegov poklic v Bern v zvezo s kakim novim gibanjem za dosego miru.

Michaellis odpotoval na zapad.

BEROLIN, 7. (Kor.) Državni kancelar dr. Michaellis je odpotoval včeraj na zapad.

Ameriški kongres odgoden.

WASHINGTON, 6. (Kor.) Kongres je bil odgoden.

Poslanec Turmel aretiran.

PARIZ, 6. (Kor.) Poslanec Turmel je bil danes aretiran.

Do združenja mora priti!

»Agramer Tagblatt« je priobčil v svojem izdanju od 30. sept. doli posneti članek, v katerem z odkritim in krepko besedo kaže, kako slepi, ali zlobni, ali pa o-mamljeni po sovražstvu proti Slovanom so Nemci in Madjari, ko tako besne proti naši zahtevi po ujedinenju.

Nele Italija — ampak tudi avstrijska vlada in tudi nemško — avstrijska javnost nam odrekata Dalmacijo. Italija ne pripoznava narodnega principa in si hoče — v kričečem nasprotstvu z vsako pravico in tudi z načeli, ki so jih proglasile entente vlasti — prisvojiti hrvaško, jugoslovansko ozemlje. Oficijelna in oficijozna, torej nemška Avstrija gre tudi preko narodnega principa in vrhu tega ne pripoznava niti pozitivnega zakona, pripadajočega k državnim temeljnimi zakonom monarhije. Gospod pl. Seidler »konstatuje« enostavno, da Dalmacija tvori »sestaven del Avstrije« in smatra s tem stvar kot rešeno. Kaj se on briga za nagodbeni zakon, za prisego Njegovega Velikanstva! Kaj se briga za to »Nene Freie Presse« in »Reichspost«, ta par nobile fratru, združena v plametečim sovražstvu proti Slovanom! Ker ima Avstrija Dalmacijo protizakonito v oblasti, ker noče dopustiti izvedbe državnega temeljnega zakona, po katerem spada Dalmacija k Hrvatski, naj ta poslednja še nadalje ostane avstrijska kronovina, mora hrvatski narod še nadalje odrekati se združenja! V resnici: od kod jemljeta ob takih okolnostih avstrijska vlada in nemško-avstrijska javnost isto ogorčenje, s katerim odklanjata — italijanske zahteve po Dalmaciji? In kako si g. v. Seidler ob takih naziranjih predstavlja nadaljnji razvoj jugoslovanskega vprašanja? Ali pa meni, da spada k najvišjim dolžnostim avstrijskega ministrskega predsednika, da razlaga južnim Slovanom posebno to, da je izvedba kakega obstoječega zakona nezdružljiva z interesi monarhije le zato, ker bi uvedla združenje južnih Slovanov monarhije, živčih pod tolikimi in tolikimi različnimi političnimi upravitvami? Kake koristi si obljubujeta za državo tako modra avstrijska vlada — in še modrejša avstrijska javnost od tega, da se južnim Slovanom vsili izpoznanje, da se niti najprimitivnejše njihove narodne zahteve ne morejo izpolniti v monarhiji? In vse to ravno v času, ko merodajni činitelji v monarhiji ukrepanje vse možno, da bi preprečili pretvezni angleški namen da bi se vprašanje Dalmacije — »internacionaliziralo«! Kako smešno! Mari res ne vidi ta gospod v. Seidler, da se ravno on in po njem inspirirano nemško-avstrijsko časopisje nahajata na najbolj poti, ki vse južnoslovansko vprašanje spravi

pred mirovni kongres?! Ali je prav resnično, da so se tudi na Dunaju tako malo naučili od te vojne, kakor v Budimpešti — to je: nič! Wilson pošilja papežu noto, v kateri pravi, da bo Amerika vojevala, dokler ne bo zagotovljena pravica samoodločbe vseh narodov (»naj bodo veliki ali mali, močni ali šibki«). Asquith ima v Leedsu govor o vojnih ciljih zavenikov ter omenja — v očitni zvezi s stavkom o samoodločbi narodov — ter omenja jugoslovanskega vprašanja. G. v. Seidler in avstrijsko-nemško časopisje pa govori o Jugoslovonom v obraz: Ne, in stokrat ne! Ne dovolimo ne le nikakega združenja vseh južnih Slovanov v samostojno državo v notranjem monarhije, marveč niti združenja Dalmacije s Hrasko ne dobi! Ostanete nadalje razdeljeni, raztrgani narod v gvdij Nemcev in Madjarov v tej državi! In g. v. Seidler in nemški Avstrijci menijo menda, da s tem razglasajo summum — modrosti? Vprašanje je, ali je to le navadna kratkovidnost? Ali pa morda zlobna omejenost? Ali pa celo vse-nemško sovražstvo proti Slovanom? Ali pa je zmes vsega tega? Ali ti ljudje ne vidijo, kako grozno slabo uslugo delajo državi s takimi praznimi besedami, kak odmev da izživljajo v ententnih državah, kaka čustva med južnimi Slovani monarhije?

Ogrsko oficijozno časopisje se je tudi požurilo, da pomiri g. v. Seidlerja in nemške Avstrijce, češ: vprašanje združenja Dalmacije postane aktualno še le »po vojni«. Po vojni! To bi moglo pomenjati: na mirovnem kongresu; in če Ogrji menijo tako, ne moremo imeti nič proti temu. »Po vojni« pa lahko pomenja tudi: po sklepu miru. Če ogrsko časopisje tako misli, potem pa se nahaja v hudi zmoti. Kajti, to je danes jasno: ali se jugoslovansko vprašanje reši v monarhiji še za časa vojne, ali pa — če merodajni činitelji ne izvrše te rešitve v smislu jugoslovanskih zahtev — postane predmetom mirovnih pogajanj. To je gotovo, to vedo vsi Jugoslovani, to je rekel vnovič tudi Asquith. In če si na Dunaju in v Budimpešti domišljajo, da morejo postati Jugoslovonom neprijetni s tem, da vedno kažejo na slinost med izjavami entente in zahtevami južnih Slovanov, se motijo silno. Jugoslovani so skozi več nego tri krvava leta dnevno in tolikokrat dokazali svojo zvestobo do dinastije, da morejo v četrtem vojnem letu mirno, odkrito in odločno govoriti: mi soglašamo z entento v naziranjih o pravici do samoodločbe narodov, o pravici malih narodov do lastne svobode ekzistence. Mi želimo, da bi to naziranje in to pravo našega naroda udeležili v okviru monarhije. Ker pa hočemo brezpogojno uresničiti svoje pravo do ujedinenja in do svobodne narodne in državne ekzistence in je tudi uresničimo, naj se nas ne ovira, da moremo to storiti v notranjem monarhije!

Pravo lice.

»Tagblatt« z dne 30. sept. se je zagnal spet v »Edinost«, imenujoč jo najhušji slovenski list, ki se poteguje v sedanjih časih za naše narodne pravice. To nas veseli in nam je prav, da hočejo tisti vsenemci, ki »opazujejo« že dolgo in poznajo Jugoslovance, nekoliko bolj natančno pogledati v naše delovanje. A bojmo se, da so to samo prazne grožnje. Kajti tisti vsenemski kričaji dobro vedo, da gledajo samo v zrcalo, in pri tem se jim zna dogoditi kot bazilisku v lepi, poučni pripovedki.

Preko nizkih in že smešnih denuncijacij se ne morejo že več povzpeti tisti vsenemci okoli »Tagblatt«. Vnovič so se zagnali v Tacita in ga vnovič denuncirali. Zdrli so se celo v našega Rybára, a k sreči mu ne segajo niti do pete. Zagnali so se v »Društvo jugoslovanskih železničarjev« kot pretveznega povzročitelja gonje proti nemškemu ajzenparničarjem na naših tleh. In čuje! Da bi kar na mah uničili to društvo, so si izmislili krvavo dejstvo, da so to društvo ustanovili leta 1908, grof Bobrinski, bivši ruski minister Miljukov in (da izgleda vse bolj krvavo) general Volodimirov!!

In ko je ugotovil iz kronike na ljubljanskem Studencu vse to, kliče navdušeni »Tagblatt«: »Surgajmo že vendar enkrat svojim nasprotnikom krinko z obraza! — Razkrijmo že vendar enkrat to podlo hi-navščino in neodkritost! Pokažimo svoje čelo ljudem, ki rijejo in ščuvajo proti nam. Moramo zmagati in zmagamo! To je naše razpoloženje v pravičnosti: Ven iz pasivnosti!«

Klanki, ki jih je prinesla »Edinost« o razmerah pri državnih železnicih, so bili strogo stvarni in pisani brez vsakega sovražstva. A bila je neizprosna resnica v njih, in ta resnica je zgrabila vsenemce, da so kar zavrnili. Sami so nas izzivali s svojim hinavskim počenjanjem; in zato smo jim stopili nasproti s pravim licem in odkritosrčnostjo. Vemo, da se jim razmi-kajo tla pod nogami in da kriče samo radi tega. Iskali so pri nas hinavščino, a zagledali so jo na sebi. Na našem pravem licu so videli krinko; a sedaj so spoznali, da jo nosijo sami. In mi jim strgamo tisto krinko

PODLISTEK

Millonar, ki je izginil. Roman. Francoski spisal Evgen Chavenna.

IV.

Usoda je pač morala hoteti, da je bilo ime Brichet zopet na jeziku vseh rado-vednih Parizanov. Vse je govorilo samo o »drami v Brichetovi palači«.

Najbolje poučeni, torej tisti, ki so črpali ono, kar so vedeli, iz najzanesljivejših virov, so pripovedovali, da je tokom večerje prišlo do dvoboja med kapitanom Fouquierjem, Brichetovim tatom, in bodočim odvetnikom zletom, baronom de Lozerilom. Oni štirje njuni prijatelji, ki so bili pri večerji, da niso mogli preprečiti krvavega dogodka, kajti nasprotnika da sta tako besnostjo planila drug na drugega, da sta se preboda, preden so ostali mogli vmes poseči. Razdraženost obeh borilcev da je izvirala iz nekega prejšnjega prepira in ni bila nikakor posledica pijanosti, kajti vse štiri priče dvoboja so zagotav-

z obraza, da bo očita vsa njihova zahrbtnost in hinavščina.

Izrazil se zdaj družstvo naših značilnih železničarjev in je denunciral kot neavstrijsko in veleizdajalsko, daš niti od daleč niso čitali njegovih pravil, potrjenih po c. kr. vladi. Zato pričnimo danes kar tu in stopimo na južno železnico, ki je postala v zadnjem času pravno torišče vsenemške predzrne gonje in to pod pokroviteljstvom ravnateljev samih. Ne bojimo se denunciacij, ker se borimo za resnico z odprtim vizirjem in gre za našo čast, za čast slovenskega naroda, ki so ga že tolikokrat oblatili graški ajzenponarji pod zaščito svojih ravnateljev.

Zadnje dni kroži trdovratno sem doli z Gradca vesti, da se je sestavil seznam nemških železničarjev, ki se pošljejo k nam na jug, in se odtegnajo od tu slovenski železničarji. Človek strmi in se smeje tej gerostasti vesti. Toda, to je gola resnica. Znam vsenemški kričar, izvoljeni ljubljene ravnateljstva južne železnice, inšpektor Wallner, se je pohvalil na železničarskem shodu na Dunaju, da je on sam napravil tisti seznam in je zbral četo ajzenponarjev, da jo pošlje na slovenska tla ohraniti ogroženo nemško poselo. Volkstravsko ravnateljstvo južne železnice je potrdilo ta seznam in je poslalo dva kvartirnojstra k nam. Prvi ekspert vojskarski se je nastanil kot postojančničnik v pristni nemški Brezovici pri Ljubljani, a drugega so posadili na načelniški stolci postaje vsenemškega Rakeka.

Pa da bi vsaj pokazali pravo lice! A skrivajo se za hinavščino in za toliko hvalisanje — njihov patrijotizem! A kaj tiči za vsem tistim? Zakaj silijo k nam sem doli na jug, kjer jih niti pes ne razume? Pokazite nam pravo lice, če si upate! Mi sami smo gledali za kulise in smo videli vse. Denuncirali ste Italijane zato, da ste šli na njihovo mesto tja doli v Tirole služiti si naslne dijete. Kar se vam je posrečilo pri Italijanih, ste uvedli tudi napram slovenskim železničarjem, ki uživajo pri vojaškem poveljstvu največji ugled. Ker ni šlo drugače, ste zharantali za ravnateljstvom, da je tržaški železničarjem, preganjenim iz domovine, na tistem odjedlo zakonito podporo in jih je poskrilo po nemških gnezdih, da jih niti sam minister ni mogel najti. In za tisti denar, ki ga je odjedla vaša zaščitnica ubogim beguncem iz žepa, se šopirite zdaj po naši zemlji in se točete po prsih kot največji patrijoti, čečim nedolžne družine vaših lastnih stanovskih tovaršev umirajo na golih tleh od lakote! Napraviti ste lepo kupčijo — vi in vaši zaščitniki pri ravnateljstvu na Dunaju. Ustajali ste srebrnike v žep — nič ne de, če so Judeževli Samo da zvenijo.

Ali se vedno ne vidite pravega lica? Ali naj gremo na tržaški inšpektorat? Bože milij! Tam si je zgradil volksrat svoje gnezdo; tam sedé šele prave vsenemške ose, ki pika uboge slovenske železničarje, da se pri praskati ne utegnijo. Nemec od pravega do zadnjega, razen enega ali dveh piškavih Slovencev, iz katerih bi komaj rodna mati mogla izvleči slovensko besedo, in vendar — kje je od Zidnega mosta do Trsta pod nemške zemlje? Hinavci! Razpresti hočete svoje mreže po tuji lasti, a ne veste, da je naš narod že davno spoznal vaše zakrinkano lice, in vam ne pomagajo več hinavske mreže, pa če se tako bijete po prsih in obračate oči v vis.

Daleč so zavozili vsenemski propagatorji južno železnico. Izgubila je čut za vsako pravico in človeško dostojnost in pozna samo še nacionalno zagritost in pravico vsenemške brutalnosti. Saj drugače bi se ne bilo moglo dogoditi, da bi bila ungonobila toliko nesrečnih naših rodbin in jih pustila umirati gladi polhepnim vsenemcem na ljubo. Zatajila je svoje slovenske uslužbenke, katerih je na stotine zaprtih po nemških gnezdih, kjer niti svojega jezika ne smejo govoriti — da, prikrila jih je naravnost ministru, ko so jih reklamirali naši poslanci. Zakaj? Zato, da je mogla svoje bratce v vsenemškem duhu poslati v naše kraje in da je napravila dobro kupčijo s tem, da je vzela našim siromašnim beguncem zakonite podpore. Računala je z absolutizmom, ki se vedno vlada pri nji v polni meri. Računala naravnost na nezakonit način z dejstvom, da ima moč poslati poljubno vsakega upornika v strelske zakepe!

Ni lahko gledati v pravo lice. To vedo dobro vsenemci pri južni železnici. Zato pa sopejo tako težko iz predalov graškega »Tagblatta«. Saj ne morejo zatajiti svojega ljubljence Wallnerja, ki kriči po Gradcu, da ga je slišati sem v Trst. Saj ne morejo zatajiti oslega gnezda na tržaškem inšpektoratu, ki se zdaj šopiri po Ljubljani. Saj ne morejo poskrbiti stolet nesrečnih tržaških železničarjev beguncem, ki so jih zatrli na nečloveški način. Ne morejo zamašiti ust nesrečnemu starčku, ki je delal za južno železnico vse življenje, a so ga vsenemski ravnatelji za plačilo na stara leta spravili na beraško palico in mora leta pri sodnji iskati svojih pravic, ker so ga oropali zakonite begunske podpore. Ali nam morejo ti kričarji vsenemci pokazati svoje čelo in svoje lice?

Da, to je njihovo pravo lice. Že dolgo nam groze, da nam pokažejo svoje pravo lice. A niso ga še dodaj. Pokazali smo je mi danes napel, da je spozna tudi naš narod. A prihodnjosti je začetno še bolj dolga. Kajti izrazil se nas in so nas potegnili iz pasivnosti. Bodi jim po njihovem, če hočejo doživeti v drugi izdaji poučno, lepo pripovedko o bežanih.

Tudi mi postavljamo njihov bojni krik postojančnik: Naprej! Vendar nas in bodite trdi, neoplenjeni, da bomo trdi. Raztrgajte vsenemski mreže in hinavstvo, in ne boste dremali! Samo včas se upajo oni, na nečasten način izdajati slovenski

železničarji. Pokazite te svetu — napol so še živi in se stradani in nosijo kal smrtne bolezni v sebi. Pokazite jih svetu in recite: Ali vidite pravo lice hinavskih vsenemcev, ki hočejo na tak način napraviti našo Avstrijo za domovino srečnih in zadovoljnih narodov? Prepričani smo, da je v vaši neomajni moči možnost, da daste listin nesrečnikom ono, kar jim gre po c. kr. zakonu, da jim vrne vsenemška uprava južne železnice odjedene dijete in jih zopet rehabilituje. Vzeti jih mora iz ječe in jih osvoboditi sramotnih verig, da umrjejo vsaj kot pošteni ljudje, kot pošteni sinovi poštenega avstrijskega naroda.

In naši poslanci dosežejo to — to bodi odkrito povedano vsenemcem ravnateljstva južne železnice in graškega »Tagblatta«. In dosežejo še marsikaj drugega. Oni zloglasni seznam ajzenponarjev pa bo romal v koš, pa naj nosi deset pečatov prometnega ravnatelja, pa naj se nakriži inšpektor Wallner do hripavosti. Pravo lice je vredno zlata; le škoda, da ga ne more pokazati vsak; zlasti oni ne, ki se mu je krinka že popolnoma zarasla s kožo.

Prodaja ogila.

10 kg na izkaznico.

Sv. Vid: rdeče izkaznice št. 856—945 (obrobna št. 2) dne 9. 10. pri Andreju Rupena ul. Fabbri 3, (cena 66 vin. kg).

Novo mesto: rdeče izkaznice št. 606—715 (obrobna št. 2) dne 9. 10. pri Karlu Girotti, ul. Amalia 13, (cena 54 vin. kg).

Prodaja rjavega premoga (briquettes) 10 kg na izkaznico.

Barriera vecchia: modre izkaznice št. 95—410 (obrobna št. 1) dne 9. 10. pri Jakobu Makorinu, ul. Madonna 8, (cena 38 vin. kg).

Štev. 411—729 (obrobna št. 1) dne 10. 10. pri Jakobu Hrovatinu, ul. Media 52, (cena 38 vin. kg).

Štev. 730—900 (obrobna št. 1) dne 13. 10. pri Josipini Zerjal, ul. Settefontane 250, (cena 38 vin. kg).

Barriera nuova: modre izkaznice št. 1—632 (obrobna št. 2) dne 9. 10. pri Nemcu Srečkotu, ul. Acque 10, (cena 38 vin. kg).

Sv. Jakob: modre izkaznice št. 1—243 (obrobna št. 1) dne 10. 10. pri I. Taučerju, ul. Zaccaria 8, (cena 38 vin. kg).

Štev. 244—464 (obrobna št. 1) dne 12. 10. pri Josipu Franku, ul. Istria 88 (cena 38 vin. kg).

Novo mesto: modre izkaznice št. 1—385 (obrobna št. 1) dne 11. 10. pri Antonu Lezlej, ul. Borojevič 63 (cena 38 vin. kg).

Štev. 386—657 (obrobna št. 1) dne 12. 10. pri Elizi Stock, ul. Squero nuovo 15 (cena 38 vin. kg).

Stara mesto: modre izkaznice št. 287—390 (obrobna št. 1) dne 11. 10. pri Ivanu Kaipel, ul. Sv. Justa 16 (cena 38 vin. kg) in št. 1—98 (obrobna št. 2).

Štev. 99—250 (obrobna št. 2) dne 15. 10. pri Antonu Verbajsu, ul. Cereria 2 (cena 38 vin. kg).

Vrdefa: modre izkaznice št. 1—173 (obrobna št. 1) dne 13. 10. pri Josipu Majcenu, ul. S. Cillino 2, (cena 38 vin. kg).

Sv. Vid: modre izkaznice št. 751—851 (obrobna št. 1) dne 15. 10. pri A. di G. Bruna, ul. Economo 2, (cena 38 vin. kg).

Domache vesti.

Kako si nabavljamo obleko in perilo? Tukajšnji deželni urad za preskrbo z oblačili naznanja: Kakor znano, predpisuje ministrska odredba z dne 21. sept. t. l., ki je stopila v veljavo z dne 25. sept. t. l., da se morejo blago za obleko in perilo ter narejene obleke in perilo, žepni ročni in nogavice dobivati samo proti predložitvi potrdila o potrebi nabave. — Za izdajanje takih potrdil so za Trst začasno pooblaščen okrajni, oziroma vaški načelniki in sicer: za I. mestni okraj Sv. Vid v ul. Vittorio Colonna 6 l., za II. mestni okraj Stara mesto v ul. Pozzo bianco 9, za III. mestni okraj Novo mesto v ul. Pozzo bianco 9, za IV. mestni okraj Barriera nuova v ul. Barriera vecchia 31, za V. mestni okraj Barriera vecchia v ul. Barriera vecchia 31, za VI. mestni okraj Sv. Jakob na trgu G. B. Vico 8, za I. predmestni okraj Škedenj v Škedenj P. 175, za II. predmestni okraj Sv. Ana pri Sv. M. Zg. P. 2, za III. predmestni okraj Farneto v ul. Rossetti 37, za IV. predmestni okraj Sv. Ivan v ul. Giulia 46, za V. predmestni okraj Rojan v Rojanu 5, za VI. predmestni okraj Barkovlje v Barkovlje P. 65, za gornjo okolico: Prosek in Opčine na Proseku.

Kdor si hoče preskrbeti tako potrdilo, se mora osebno zgledati pri pristojnem okrajnem, oziroma vaškem načelniku ter podati pisemno izjavo, potrjeno z lastnoročnim podpisom, da nujno potrebuje dotične predmete. — Za družinske člane pod 18 let mora podati izjavo družinski poglavar.

Šolska refekcija. Učenci slovenske ljudske šole na Acquedotto bodo od danes naprej dobivali hrano v jedilnici v ulici Tiziana Vecellio (vokal ul. Vittorio Alfieri). — Danes dobe novo izkaznico vsi oni učenci, ki so bili deležni šolske refekcije tekom poletnih počitnic ali ki to leto obiskujejo t. razred kakor ljudske šole, pa do sedaj še niso prejeli izkaznice, ker se niso pravočasno zgledali za kontrolo prijavi. Z današnjim dnem se tedaj izdajanje novih izkaznic zaključuje. — Na kako razlikujejo šolske šolske refekcije se bo moglo misliti šele, ko osrednja vlada reši vlogo, v kateri se je prošlo, da se za šolsko refekcijo odmeri večja množina živil. Do tedaj pa se žal ne morejo upoštevati nikake nove priporočila za šolsko refekcijo.

Šolske zastavljalec. Jutri, v torek, 9. t. m., od 9 in pol dop. do 1 pop. in od 3

in pol do 6 p. se bodo prodajale na dražbi dragocenosti serije 139, zastavljene mes. marca 1916 na rumene listke, in sicer od št. 215.301 do št. 218.700.

Prejemki prodajalnice aprovizacijske komisije.

Ostrednji urad prodajalnice aprovizacijske komisije naznanja, da so imela prodajalnice od 1. sep. mb. do inkluзивno 31. sept. mb. a 1917 naslednje prejeme:

St. 1 v ul. Madonna del mare	K 48.063-03
2 v ul. deli na trgu Rosario	K 39.890-34
3 v ul. delle Poste št. 14	K 83.786-34
4 trg. Anbrogio Ralli 4	K 43.363-33
5 v ul. Bachi 8	K 72.575-72
6 v ul. Acquedotto št. 38	K 67.85-20
7 v ul. ul. Parini 8	K 70.785-52
8 v ul. ul. Donadoni	K 98.583-48
9 S. Giacomo in monte 18	K 90.443-31
10 v ul. Giulia 35	K 58.606-57
11 v zabavišču v Škedenju	K 31.803-80
12 pri Ti. Olcu Sv. M. M. Zg. K	43.612-21
13 pri Miklavcu Sv. M. M. Sp. K	31.170-60
14 pri Sv. Ivanu	K 35.529-38
15 v Rojanu	K 56.166-31
16 v Barkovljah	K 37.9-9-38
17 v ul. Raffineria št. 4	K 98.0-6-99
18 trg. Gian Batt. Vio 2	K 61.940-60
19 Via dell'Orologio št. 6	K 94.296-16

Skupaj K 1.170.179.77

DAROVIL.

Za naše hrabre vojsake darujejo: Pahor Roman mnogo knjig, g. Mihelič lesen zabojček in časopise, g. Peric časopise, N. N. mnogo knjig, g. Ivanc (Mlekarna Hrušica) 4 rjuhe in mnogo krp. N. N. več krp.

Za vojsake-ranjence je nabralo »Konsumno društvo« v Vanganelu (Istria): 13/84 K. Iskrena hvala!

Darovi, došli vladnemu komisariatu. Uradniki trž. čistilnice mineralnega olja K 93/17 kot 36. prispevek Rdečemu križu.

Prostovoljni doneski za vdovski in sirotinski sklad pri c. kr. črnovojniškem okrajnem poveljstvu št. 27 v Ljubljani. Glasom poročila upravnega odbora so dospeli temu skladu sledeči denarni prispevki: XVII. izkaz: Moštvico c. in kr. zbirališča za klavno živino št. 51 potom administracije »Slovenca« K 11/54, Ivan Nap. Adamič, Prva kranjska vrvarna, Ljubljana, K 20, Romeo Miani, invalid, Trst, K 72/23, Zupanstvo Metlika K 200, Prva dolenska posojilnica, Metlika, K 200, Gospodarski odbor, Metlika, K 20, Meščanstvo Metlika, K 116, Občinski urad Semič, K 20, Občinski urad Talci vrh, K 15, Občinski urad Čepelj, K 16/50, Občinski Vinji vrh, K 4/50, Občinski Česnice, K 10, Meščanstvo Črnomelj, K 82, Občinski urad Dol, K 10, Občinski Dol, K 35/10, Mestna hranišnica, Kranj, K 50, Oton Seydl (iz nabirališča) zobotehnik, Ljubljana, K 300.

Kako se obvarujete sifilitične kuge? Spisal nadzdravnik dr. Emanuel Freund v Trstu. Opomin volakom in mladim možem. (Dolge)

Nikdar torej ne mislite, da so to, kar sem vam ravni kar opisal, morebiti samo slutnje. Ne, to je, ž. l., resnica, preveč resnično!

Nekaj let je, odkar se je zbralo na Dunaju več tisoč učenjakov, ker se je tam kaj napovedovalo velik znanstven dogodek. Japonski učenjak, profesor Noguchi, ki je odkril povzročitelja sifilitične kuge, je nameraval pokazati uspeh svojih dolgoletnih raziskovanj. Pokazati je hotel, da je res sifilitični bacil, ki povzroča sušico hrbteničnega mozga, omejevanje možganov in duha smrtna možganska bolezen.

Blil je znamenit dan, za vse zvišen trenutek, ko je stopil učenjak na oder, ko so ugalsile vse električne luči in so se začeli pri azovati, kakor v kinematografu na razpetem platnu, tamki, z živimi barvami različno napravljeni prerez možganov na možganskem omejevanju umrlih ljudi. Videli smo z vsa razločnostjo, z aparatom 10.000 krat povečano, kako je stra na sifilitična kuga leđa vsepovsod, po možganskih celicah in živčnih klopčih, v najdobrejši možganske žilice in kako je izpreminjala najplemenitejši človeški organ v ostudno mešanico gnoj, možganske tva ine in mrgoleh bacilnih gn-zd... In ko so potem zopet posvečile luči in so izginle grozne slike, so sečeli t. m. aj možje: za nisti vsi presunjeni, kajti kar je njihov ženjalni preizkovalni duh že davno slutil, so videli v goli resnici že izvršeno.

In kakor je napisala goreča roka v babilonski palači Belzarja na steno plemeneče besede: »Mene, tekel, ufarzin«, tako je napil veliki japonski učenjak na platno strašni opomin:

»Mladenci! možje, vi iz vseh dobel, varujte se nečistega obetja, zakaj minuto nastopila boste plačali z izgubljenim človeškim telesom.«

Sifilitični strup pa ne napada samo živčevja, am ak rje po krivito tudi pod kožo; v njej se potem na ravno rjavi vozil; le ti razpadajo in globoke luknje vidimo kmau tam, kjer je bila nekoč zdrava koža. Ali pa se kačice zarjave v kost; ne traja dolgo in golenica na primer neznanosko odčelbi ter povzroča bolniku pri najhujšem dotikanju strašne bolečine. Ponoči pa tako toče, zbada, ščiplje in trga po kosteh, k kor bi tisoč svedrov neprenehoma vrtalo po njih.

Toda ta bolečina bi bila še dobrota za sifilitičnega človeka, saj ga opozarja na obolene in mu more zbravnik še pomagati. Najprejkrat pa deluje premetena kača rahlo, počasi, zavira no, kakor tat v temni noči; črna kostno ograjdu se vsled njene neumornega dela razgrušča kakor tlo tramovje pestenih koč, nebo v ustih in nosna kost se upremenita v gnojno votlino z ostudno smrdečo tekočino in plemenito človeško obličje postane podobno vržipspaki, pravniči

mrtaški glavi... Sedaj se zopet zateče lažni misli! bolnik skeran k zdravniku — žalibog prepozno.

Pozabili pa sem skoraj, da nisem hotel pripovedovati o spolnih boleznih v splošnem, ampak samo o spolnih boleznih v vojni, ki je največja vseh vojen. Kar sem uvel del do sedaj, so samo stvari iz mirne dobe, ko so bile nevarnosti pač skoraj manjše kot sedaj.

Da je temu res tako, hočem dokazati v naslednjem: Pogledajmo za dve leti nazaj. Bilo je onega pomembnega dne, ko je poklicel nas cesar svoje narode pod orožje. Veselo so prihiti vsi, mladeniči, možje in kmalu tudi stari, resni črnovojniki. Tudi jaz sem se odzval in pristočno ponudi svoje znanje in moči vaši službi. Bi sem zdravnik pri neen črnovojniškem oddelku ki je imel varovati z uga v osrje države vodečo železnico in kasno jadransko obal pred požrešnim sovražnim napadom.

Naši črnovojniki so zvesto stali na straži. In ob nedeljah popoldne so prihajale od morskoga obrežja njihove žene, otroci in nevese, a bi prebile par ur pri njih. Na levo in desno od mene so sedeli s s oimi ženami in otroki. Pod menoj je l. žala krasna med a Adria in neni valovi so zamolko in neumorno butali ob kamnite bregove; v daljavi se je prelivalo istrsko črnoje, ožarje mo v pravilni luči večerne zarje, z morjem in nebo v maglenomodrikast pas. Zaupljivo mirno sem zrl bodočnosti v oči, kajti menil sem, da se bo v par mesecih povrnil našim vojakom duševno življenje, ki ga je mimogrede razrušila vojna da bo kračka ločitev samo vir nove ljubezni in nečnosti med možem in ženo. In tako so pretekli meseci, mnogo mesecev. V tem se mi je odločila nova naloga. Poverila se mi je zdravniška oskrba spolno obolih vojakov.

Že ob prvem koraku v novi delokrog mi je postalo jasno, kako brezmišne so bile moje sanje ob vojnem izbruhu. Neštevilno spolno obolih — c et našega ljudstva — je ležalo v eni sami bolnišnici v neslavnem brezdelju, čem je sovražnik dli v naše kraje, trpinč naše žene, zažal naša mesta in je bil torej vsak mož potreben, da bi o bjal številno močnejšega sovražnika. In takih bolnišnic je bilo že takrat mnogo, mnogo!

Z vemo sem se lotil dela! Od zgodnjega jutra do polne noči sem stal na svojem mestu, in v dno nove čete spolno obelih vojakov so šle mimo mene.

In videl sem mladostce prostovoljce, ki ga je čit vojno navdušene in ljubečene do domovine gnali izpod mirnega o človega krova, da je zamegal pero s puško.

Toda slabi tovariši so ga zapeljali, njegova ne hudega slečca otroška duša je menila, da se mu razodeva ljubezen, ko je brezsrčna vlačuga d hniša s svojim izdajalskim poljubom v njegovo čisto deško telo neramno kugo za vse čase — — Toda daj!

Videl sem črnovojnika, kako je vbledel kot smrt in se brez moči opotekal, ko sem razodel strašno vest, da je rečel trenutni spolni užitek, ki se ga niti spominjal ni dobro, ker se je zoodil v vinostnosti, p acal z obolenjem na sifilitični kgi. S trepetajočimi ustnicami je začel:

»Moj Bog, moj Bog, samo da bi ne bila ničesar nalezla od mene moja žena!«

Da bi ga potolažili, sem mu vrel, naj pokliče k meni ženo. Prišla je. Samozpogled, in videl sam, da je prepozno, s prianesjivimi besedami sem ji razkril resnico.

»O Bog, o Bog, samo da bi še ne imele strahne bolezni in je dete; poljubovala sem je vedno na ustnice!«

In prišlo je dete. Obraz anečjeka, staro komaj pet let. Pavlo asi kodri so se suscali na ljubko obličje. Dvoje jasnih, modrih oči se je plaho, boječe uprlo vame, ko sem se

približal. In docim sem kol zamaknjen opazoval ti čudoviti dar narave in upri svoj občudoviti pogled na črnojevo rdečo ustnice, em na nili zapazil majhno črno krasto. V hudi slutnji sem preizkova, a kmalu so za leti moji tipajoči prsti trdo zlezo pod brado: strašna slutnja je bila resnica. Najsvetejši med poljubi, poljub materinih ustnic je zastupil mado življenje, kakor umoril vroči veter v pušavi s svojim dihom razcvetajočo se cvetico...

(Dolge v prihodnji nedeljski številki.)

MALI OGLASI

so računajo po 4 stot. beselo. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Ka prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinc.

Na prodaj so knjge za slovenske l uške 8 le, dve pripravilci in prve nemaj. Nasto tisk